

Dosarul nr. 2ra-1725/21

Prima instanță - (Judecătoria Orhei, sediul Rezina) jud: I. Negru

Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud: M. Anton, V. Cotorobai, I. Secieru

ÎNCHEIERE

17 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Elena Rozembac în numele și interesele lui Alexandru Vizitiu,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ana Vizitiu împotriva lui Alexandru Vizitiu cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie,

împotriva deciziei din 27 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău și încheierii din 27 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 23 iulie 2018, Ana Vizitiu a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Alexandru Vizitiu, prin care a solicitat:

- determinarea cotelor-părți ideale din autoturismului de model Hyundai Lantra, anul fabricării 1996, nr. VIN: xxxxxx cu n/î xxxxx și din bunul imobil - ½ cotă-parte ideală din bunul imobil cu nr. cadastral xxxxx, situat în or. Rezina, str. xxxxxx, ap. nr. xxxxx, cu suprafața de 42.3 m.p., atribuindu-le Anei Vizitiu și lui Alexandru Vizitiu câte ½ cotă-parte ideală;

- partajarea averii comune în devălmășie a bunurilor prin: atribuirea în proprietate exclusivă pârâtului Alexandru Vizitiu a bunului mobil - autoturismul de model Hyundai Lantra, anul fabricării 1996, nr. VIN: xxxxx cu n/î xxxxx, în schimbul unei sulțe bănești achitate reclamantei Ana Vizitiu proporțional ½ cotă-parte în mărime de 1 000 euro;

- atribuirea în proprietate exclusivă reclamantei Ana Vizitiu ½ cotă-parte ideală din bunul imobil ce constă din apartamentul nr. xxxxx, cu suprafața de 42.3 m.p., cu nr. cadastral xxxxx, situat în or. Rezina, str. Xxxxx, în schimbul unei sulțe bănești achitate pârâtului Alexandru Vizitiu proporțional cotei sale în mărime de 56 500 lei.

În motivarea acțiunii, Ana Vizitiu a indicat că s-a căsătorit cu Alexandru Vizitiu la 19 decembrie 2007. Din căsătorie au un copil. Prin hotărârea Judecătoria Orhei, sediul Rezina din 23 februarie 2018, căsătoria a fost desfăcută și s-a stabilit domiciliul copilului minor comun împreună cu mama Ana Vizitiu.

A menționat că la momentul desfacerii căsătoriei reclamanta nu a invocat pretenții patrimoniale în speranța soluționării lor pe cale amiabilă împreună cu pârâtul, pe baza unui acord privind împărțirea bunurilor. Însă, după mai multe discuții între părți, nu s-a reușit atingerea unui compromis.

A relatat că, în timpul căsătoriei au dobândit bunuri proprietate comună în devălmășie și anume: conform contractului de vânzare-cumpărare din 12 noiembrie 2014, înregistrat de Biroul de înmatriculare a mijloacelor de transport Șoldănești, Alexandru Vizitiu a cumpărat autoturismul de model Hyundai Lantra la prețul de 2000 euro; conform contractului de vânzare-cumpărare din 21 noiembrie 2012, pârâtul a cumpărat $\frac{1}{2}$ cotă-parte ideală din apartamentul nr. xxxxx, cu suprafața de 42,3 m.p., cu nr. cadastral xxxxx, situat în or. Rezina, str. xxxxx, pentru suma de 17 610 lei.

Atât reclamanta Ana Vizitiu cât și pârâtul Alexandru Vizitiu dețin câte $\frac{1}{2}$ cotă-parte ideală din autoturism și $\frac{1}{2}$ cotă-parte ideală a bunului imobil menționat. Cealaltă $\frac{1}{2}$ cotă-parte din apartament a fost donată Anei Vizitiu de către Anatolie Coban prin contractul de donație din 21 noiembrie 2012, și respectiv îi aparține reclamantei cu titlu de bun proprietate personală ce nu poate fi supus partajului.

Prin hotărârea din 6 august 2020 a Judecătoria Orhei, sediul Rezina, a fost admisă cererea de chemare în judecată a Anei Vizitiu împotriva lui Alexandru Vizitiu cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie a foștilor soți.

S-a determinat pentru Ana Vizitiu și Alexandru Vizitiu câte $\frac{1}{2}$ cotă-parte ideală din bunul mobil - autoturismul de model Hyundai Lantra, anul fabricării 1996 nr. VIN: xxxxx, cu n/î xxxxx.

S-a determinat cote-părți ideale pentru Vizitiu Ana și Vizitiu Alexandru $\frac{1}{2}$ cotă-parte ideală din bunul imobil - apartamentul nr. xxxxx, cu suprafața de 42,3 m.p., cu nr. cadastral xxxxx, situat în or. Rezina, str. xxxxx, atribuindu-le fiecărui câte $\frac{1}{4}$ cotă-parte ideală.

S-a atribuit în proprietate exclusivă pârâtului Alexandru Vizitiu bunul mobil - autoturismul de model Hyundai Lantra, anul fabricării 1996 nr. VIN: xxxxx, cu n/î xxxxx, în schimbul unei sulte bănești achitate reclamantei Ana Vizitiu proporțional $\frac{1}{2}$ cotă-parte în mărime de 1 000 euro.

S-a atribuit în proprietate exclusivă reclamantei Vizitiu Ana $\frac{1}{2}$ cotă-parte ideală din bunul imobil - apartamentul nr. xxxxx, cu suprafața de 42,3 m.p., cu nr. cadastral xxxxx, situat în or. Rezina, str. xxxxx, în schimbul unei sulte bănești achitate pârâtului Alexandru Vizitiu proporțional cotei sale ideale în mărime de 56 500 lei.

La 7 septembrie 2020, avocatul Elena Rozembac, acționând în numele și interesele lui Vizitiu Alexandru, a contestat cu apel hotărârea primei instanțe, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere acțiunii.

În cadrul ședinței de judecată din 27 mai. 2021, avocatul Elena Rozembac a depus cerere de suspendare a examinării cauzei în ordine de apel, în temeiul art. 261 lit. h) din Codul de procedură civilă.

Prin încheierea din 27 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea depusă de avocatul Elena Rozembac în interesele lui Alexandru Vizitiu privind suspendarea examinării cauzei în ordine de apel.

Prin decizia din 27 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de avocatul Elena Rozembac în numele și interesele lui Vizitiu Alexandru și s-a menținut hotărârea din 6 august 2020 a Judecătoriei Orhei, sediul Rezina.

În motivarea deciziei emise, instanța de apel a conchis că soluția primei instanțe este corectă și legală.

Astfel, Colegiul instanței de apel a concluzionat că prima instanță întemeiat a determinat pentru Ana Vizitiu și Alexandru Vizitiu câte $\frac{1}{2}$ cotă-parte ideală din autoturismul de model Hyundai Lantra și din $\frac{1}{2}$ cotă-parte ideală din bunul imobil cu nr. cadastral xxxxx, atribuindu-le fiecăruia câte $\frac{1}{4}$ cotă-parte ideală; a atribuit în proprietate exclusivă lui Vizitiu Alexandru bunul mobil - autoturismul de model Hyundai Lantra anul fabricării 1996 cu n/î xxxxx, în schimbul unei sulțe bănești achitate intimatei Vizitiu Ana proporțional $\frac{1}{2}$ cotă-parte în mărime de 1000 euro; a atribuit în proprietate exclusivă intimatei Ana Vizitiu $\frac{1}{2}$ cotă-parte ideală din bunul imobil - apartamentul nr. xxxxx, cu suprafața de 42,3 m.p., cu nr. cadastral xxxxx, situat în or. Rezina, str. xxxxx, în schimbul unei sulțe bănești achitate părâtului Vizitiu Alexandru, proporțional cotei sale ideale în mărime de 56 500 lei.

La 4 septembrie 2021, prin intermediul poștei (vol. II, f.d.80), avocatul Elena Rozembac, acționând în numele și interesele lui Alexandru Vizitiu, a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei din 27 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău și încheierii din 27 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului, a susținut că decizia este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, invocând că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material; cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; aprecierea probelor de către instanța de apel a fost arbitrară; decizia instanței de apel nu este motivată, este o reproducere în mod abstract și stereotipizat a temeiurilor formale prevăzute de lege pentru partajarea proprietății în devălmășie a soților; asupra obiectului contestării depuse în apel de Alexandru Vizitiu împotriva hotărârii instanța de apel nu s-a expus în decizia adoptată, reținând doar ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe.

Consideră că decizia din 27 mai 2021 este nemotivată, iar constatările instanței de apel sunt bazate pe argumentele invocate de reclamanta Vizitiu Ana, dând o apreciere arbitrară acestora, în lipsa unor probe pertinente și concludente.

Astfel, a susținut că constatarea instanței de apel potrivit căreia este întemeiată concluzia primei instanțe cu privire la aceea că $\frac{1}{2}$ cotă-parte ideală din bunul imobil aparține intimatei Ana Vizitiu cu drept de proprietate personală exclusivă și respectiv nu poate fi supus partajului ca bun proprietate comună în devălmășie a soților, este arbitrară, or, prin contestarea depusă, Alexandru Vizitiu și-a manifestat dezacordul în instanța de apel nu asupra faptului dacă această cotă-parte aparține sau nu Anei Vizitiu cu drept de proprietate personală și poate sau nu poate fi supusă partajului ca bun proprietate comună în devălmășie, dar, și-a manifestat dezacordul asupra respingerii demersului privind suspendarea examinării cauzei până la adoptarea unei hotărâri definitive și irevocabile în cauza intentată de Vizitiu Alexandru împotriva Anei Vizitiu și Anatolie Coban privind declararea nulității absolute a contractului de donație.

Consideră că numai după soluționarea cauzei conexe menționate, va putea fi cunoscut cu certitudine, dacă această cotă-parte aparține Anei Vizitiu cu drept de

proprietate personală exclusivă, și respectiv, nu poate fi supusă partajului ca bun proprietate comună în devălmășie a soților sau, dimpotrivă, ar urma să fie inclusă și supusă partajului ca proprietate comună în devălmășie a soților prin intermediul acțiunii reconvenționale în cazul anulării contractului de donație încheiat între Anatolie Coban și Ana Vizitiu ca fiind simulat.

Or, omisiunea în stabilirea tuturor circumstanțelor importante pentru justa soluționare a cauzei, duce, în mod vădit, la soluționarea greșită a cauzei, în consecință, la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Recurentul consideră încheierea din 27 mai 2021 Curții de Apel Chișinău ilegală și nefondată, ce urmează a fi casată de către instanța de recurs.

Consideră că încheierea contestată este formală, nu este motivată, iar argumentele expuse de recurent în cererea înaintată au rămas fără apreciere din partea instanței de apel.

Referitor la argumentul că cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei, a susținut că judecătorul Igor Negreanu nu a avut dreptul să participe la judecarea cauzei date din lipsa aparențelor de imparțialitate care au existat în privința lui și din cauza favorizării intereselor reclamantei în detrimentul pârâtului.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei și încheierii instanței de apel au fost expediate participanților la proces la 9 iulie 2021 (vol. II, f.d.23), însă dovada legală de recepționare a acestora de către recurent și avocatul acestuia, lipsesc.

Din acest motiv, Colegiul consideră că recursul depus la 4 septembrie 2021, a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 15 mai 2021 Curtea Supremă de Justiție a expediat intimatului prin poștă copia cererii de recurs. Anei Vizitiu i-a fost explicat dreptul de a depune referință asupra recursului declarat.

Însă până la data examinării admisibilității acestuia, intimata nu a depus referință prin care să-și expună poziția.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Elena Rozembac în numele și interesele lui Alexandru Vizitiu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

Referitor la încheierea din 27 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

În conformitate cu art. 426 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se depune și se examinează în modul stabilit de prezentul capitol, cu excepțiile stabilite de prezenta secțiune.

În conformitate cu art. 429 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, încheierile date în apel pot fi atacate cu recurs numai o dată cu decizia, cu excepția cazurilor când, potrivit legii, pot fi atacate separat cu recurs și când încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului.

Recursul împotriva deciziei se consideră declarat și împotriva încheierilor, chiar dacă acestea au fost emise după pronunțarea hotărârii atacate cu recurs.

Astfel, Colegiul reține că potrivit normelor de drept citate supra, încheierea din 27 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău este susceptibilă de a fi atacată doar odată cu fondul deciziei, pe când, la caz, recursul declarat de către avocatul Elena Rozembac în numele și interesele lui Alexandru Vizitiu împotriva deciziei 27 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, se declară inadmisibil, respectiv, verificând legalitatea deciziei, Colegiul reține că și încheierea contestată este întemeiată.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Elena Rozembac în numele și interesele lui Alexandru Vizitiu.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari